

3. neděle postní rok B (2024)

1. čtení – Ex 20,1-17

Zákon byl dán skrze Mojžíše.

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Bůh vyhlásil všechna tato přikázání: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. Nebudeš mít jiné bohy mimo mě. Neuděláš si modlu, totiž žádnou podobu toho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivý. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kdo mě nenávidí, ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kdo mě milují a zachovávají mé příkazy. Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval. Pamatuj na den sobotní, že ti má být svatý. Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočinutí Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci, ani ty, ani tvůj syn a tvá dcera, ani tvůj otrok a tvá otrokyně, ani tvůj dobytek, ani přistěhovalec, kterého jsi přijal k sobě. V šesti dnech totiž učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto Hospodin dni sobotnímu požehnal a oddělil ho jako svatý. Cti svého otce i svou matku, abys dlouho žil na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. Nezabiješ. Nezcizoložíš. Nepokradeš. Nevydáš křivé svědectví proti svému bližnímu. Nebudeš dychtit po domu svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního, ani po jeho otroku, ani po jeho otrokyni, ani po jeho býku, ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“

Mezízpěv – Žl 19,8.9.10.11

Pane, ty máš slova věčného života.

Hospodinův zákon je dokonalý, občerstvuje duši,
Hospodinův příkaz je spolehlivý, nezkušenému dává moudrost.

Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci,
Hospodinův rozkaz je jasný, osvětluje oči.

Bázeň před Hospodinem je upřímná, trvá navěky,
Hospodinovy výroky jsou pravdivé, všechny jsou spravedlivé.

Dražší jsou nad zlato, nad hojnou ryzího zlata,
sladší jsou nad med, nad šťávu z plástů.

2. čtení – 1 Kor 1,22-25

Kážeme Krista ukřížovaného, židy to uráží, ale pro ty, kdo jsou povoláni, je to Boží moudrost.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

(Bratři!) Židé si přejí zázraky, Řekové zase hledají moudrost, ale my kážeme Krista ukřížovaného. Židy to uráží a pohané to pokládají za hloupost. Ale pro ty, kdo jsou povoláni, ať jsou to židé nebo pohané, je Kristus Boží moc a Boží moudrost. Nebot' „pošetilá“ Boží věc je moudřejší než lidé a „slabá“ Boží věc je silnější než lidé.

Zpěv před evangeliem – Jan 3,16

Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozenceho Syna; každý, kdo v něho věří, má věčný život.

Evangelium – Jan 2,13-25

Zbořte tento chrám, a ve třech dnech jej zase postavím.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se odebral vzhůru do Jeruzaléma. V chrámě zastihl prodavače býčků, ovcí a holubů i směnárníky, jak tam sedí. Tu si udělal z provazů důtky a vyhnal všechny z chrámu i s ovciemi a býčky, směnárníkům rozházel peníze a stoly jim zpřevracel a prodavačům holubů řekl: „Jdete s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržnici!“ Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: 'Horlivost pro tvůj dům mě stravuje.' Židé mu však namítli: „Jakým znamením nám dokážeš, že tohle smíš dělat?“ Ježíš jim odpověděl: „Zbořte tento chrám, a ve třech dnech jej zase postavím.“ Tu židé řekli: „Tento chrám se stavěl šestačtyřicet let - a ty že bys ho zase postavil ve třech dnech?“ On však to řekl o chrámu svého těla. Teprve až byl vzkříšen z mrtvých, uvědomili si jeho učedníci, co tím chtěl říci, a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš řekl. Když byl v Jeruzalémě o velikonočních svátcích, mnoho jich uvěřilo v jeho jméno, když viděli znamení, která konal. Ježíš se jim však sám nesvěřoval, protože znal všechny a nepotřeboval, aby mu někdo něco o lidech vykládal. Sám totiž věděl, co je v člověku.

Homilie

Drazí bratři a sestry! Kdo s nás má rád změny? A možná měli bychom ve společenském životě reformovat mnoho věcí. Někdy se možná i ptáme, dokdy to bude všechno trvat. Nebot' s reformováním jsou spojeny i rozličné potíže a trápení. Také postní doba je zaměřena na reformu, obnovu, vylepšení našeho lidského a duchovního profilu. A co máme reformovat?

Dnešní bohoslužební texty nám hovoří o dvou prioritách, které musíme reformovat. Kult neboli liturgický život a spolu s ním i náš morální život.

O liturgické reformě nám hovoří evangelium. Ježíš přišel do chrámu a našel tam prodavače a směnárníky peněz, kteří tam dělali velký hluk. Svým chováním rušili posvátnost chrámu a jeho poslání. Proto je odtud vyhnal a přísně jim řekl: Nedělejte z domu mého Otce tržnici!“ Nebo „můj dům je domem modlitby“ (Mt 21, 13). Po očištění chrámu Ježíš vysvětluje v čem bude spočívat nový kult, kdo a co bude jeho centrem a kde se bude konat: „Zborzte tento chrám a za tři dny ho postavím.“ Zmrvýchvstalý Ježíš bude svatyní (chrámem) nového kultu. Od té chvíle bude pravý kult spočívat ve vztahu k němu a přes něj k Otci a k Duchu svatému.

S novozákonním kultem bude muset být spojena i touha po morální obnově vlastního života. Nebude stačit vztah ke Kristu, bez významu pro život. A tak přicházíme k prvnímu dnešnímu čtení a k Božím přikázáním. Oni byli osou morálního života Židů a musí být také osou novozákonného Kristova lidu. Vždyť víme, že Kristus přikázání nezrušil, ale je ještě obnovil a postavil je na základ, který se jmenuje láska.

Scházíme se každou neděli a ve svátky v kostele. Slavíme zde mši svatou, abychom si zpřítomňovali Kristovu oběť, chválili a klaněli se Bohu a vytvářeli bratrské společenství. Usilujeme, aby naše liturgie byla hezká a měli jsme z ní zážitek. Investujeme prostředky do obnovy chrámu, výzdoby a úklidu. Máme pěkné ornáty, kalichy a jiné liturgické věci. Stačí tohle všechno, aby náš kult byl takový, jaký si ho přál Ježíš? Nestačilo by to tehdy, kdyby kult neměl vliv na náš morální život, na naše skutky. I nám by mohl pak Ježíš opakovat slova proroka Izajáše: „Tento lid mě uctívá rty, ale jejich srdce je daleko ode mne“ (Iz 29, 13; Mt 15, 8).

Drazí v Kristu!

Pokud bychom nežili podle naší víry, pokud bychom Boha veřejně zapírali, pokud bychom věřili různým pověram, pokud bychom Boha uráželi slovy, tak nám dnes Ježíš říká: uctíváte mě jen svými rty.

Pokud bychom se nestarali o své rodiče. Pokud bychom je ve stáří opustili. Pokud bychom už čekali na jejich smrt, tak nám dnes Ježíš říká: uctíváte mě jen svými rty.

Pokud bychom svůj život prožívali v lžích, pomluvách, v nespravedlnostech, v agresivitách, v nenávisti, tak nám dnes Ježíš říká: uctíváte mě jen svými rty.

Pěstujeme-li kult těla, sexuální nevázanosti, manželské nevěry, neslušného mluvení a dívání, tak nám dnes Ježíš říká: uctíváte mě jen svými rty.

Změny jsou vždy obtížné a zdlouhavé. Přesvědčuje nás o tom denní zkušenost. Podobné je to i se změnou v našem životě. Prosme o vytrvalost a trpělivost, abychom dokázali vytvářet ze sebe lidi s pravým křesťanským kultem a s mravním životem. Amen.